



Bryssel den 16 oktober 2017
(OR. en)

13139/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0397 (COD)**

**SOC 636
EMPL 483
CODEC 1576**

RAPPORT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	12844/17
Komm. dok. nr:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (Text av betydelse för EEA och Schweiz) – Partiell allmän riktlinje

I. INLEDNING

Den 13 december 2016 lade kommissionen fram ett förslag om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004. Förslagets övergripande syfte är att fortsätta moderniseringen av EU:s bestämmelser om samordning av de sociala trygghetssystemen genom att göra dem tydligare och rättvisare och genom att förbättra deras verkställbarhet och på så sätt bidra till främjandet av den fria rörligheten för personer inom EU.

Förslaget är i synnerhet inriktat på följande fem områden: i) arbetslöshetsförmåner, ii) förmåner vid långvarigt vårdbehov, iii) tillgång för rörliga medborgare utanför arbetskraften till vissa sociala förmåner, iv) familjeförmåner och v) lagstiftning tillämplig på utstationerade och utsända arbetstagare och personer som arbetar i två eller flera medlemsstater.

Den föreslagna rättsliga grunden är artikel 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilket innebär ett krav på att Europaparlamentet och rådet beslutar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Europaparlamentet har ännu inte avgett sitt yttrande vid första behandlingen.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 5 juli 2017.

Regionkommittén avgav sitt yttrande vid sitt möte den 12–13 juli 2017.

II. DISKUSSIONERNA I RÅDETS FÖRBEREDANDE ORGAN

Arbetsgruppen för sociala frågor började behandla förslaget i januari 2017. Det maltesiska ordförandeskapet tog upp de delar av förslaget som avser likabehandling och tillgången för rörliga medborgare utanför arbetskraften till vissa sociala förmåner och tillämplig lagstiftning. Betydande framsteg gjordes med större delen av bestämmelserna. I slutet av ordförandeskapsperioden kvarstod dock ett behov av ytterligare arbete med dessa två juridiskt och tekniskt mycket komplicerade områden. Den lägesrapport som lades fram vid mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i juni innehöll en förteckning över sex viktiga frågor för vidare tekniska diskussioner (dok. 9524/17). Det estniska ordförandeskapet fortsatte behandlingen av de två ovannämnda kvarstående områdena.

När det gäller **likabehandling**, hade delegationerna olika åsikter om hur aktuell rättspraxis¹ skulle kodifieras och i synnerhet om huruvida den skulle kodifieras i sin helhet, delvis eller inte alls. De flesta medlemsstaterna medgav omöjligheten i att uppnå en kompromiss om fullständig kodifiering av aktuell rättspraxis, men vissa medlemsstater motsatte sig också en partiell kodifiering.

¹ Målen C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto och C-308/14 kommissionen mot Förenade konungariket.

Den 11 oktober bekräftade Ständiga representanternas kommitté den allmänna uppfattningen att det bästa sättet att komma vidare var ingen kodifiering. På grundval av diskussionerna i Coreper förelägger ordförandeskapet rådet texten utan skäl 5aa om tredjelandsmedborgare som omfattas av förordningen, som inte längre är relevant utan de operativa bestämmelserna om kodifiering av rättspraxis genom hänvisningar till direktivet om medborgares rättigheter. I skäl 5-a har ordförandeskapet strukit ordet "allmänna" i förhållande till principen om likabehandling för att göra formuleringen av skälet tydligare.

AT vidhåller en reservation mot icke-kodifieringen.

När det gäller tillämplig lagstiftning, har ordförandeskapet försökt att uppnå en större balans i texten genom att ta upp olika medlemsstaters farhågor, med utgångspunkt i det maltesiska ordförandeskapets arbete. Bred enighet nåddes om ett antal frågor på teknisk nivå (arbetsgruppen för sociala frågor) och Coreper inriktade sin diskussion den 11 oktober på tre kvarstående frågor i enlighet med rapporten till Coreper (dok. 12844/17).

Vad gäller föregående anslutning och tidsperioden mellan på varandra följande utstationeringar (artikel 14.1 respektive 14.1a) skickade PT ut en not, enligt vilken villkoret om föregående anslutning på tre månader endast bör tillämpas på 60 % av de personer som sänds ut av arbetsgivaren. Frågor om möjligheten att tillämpa detta i praktiken togs upp. Vissa delegationer ville förkorta perioden för föregående anslutning till en eller två månader, medan andra begärde en förlängning av perioden mellan på varandra följande utstationeringar till tre månader. Ordförandeskapet noterade även ett tämligen stort stöd för sitt kompromissförslag. Ordförandeskapet behåller dock antalet månader för båda punkterna inom hakparentes för rådsnivån.

Vad gäller frågan om verksamhet i flera medlemsstater (artikel 14.5a), lade AT, BE, DE, FR, LU och NL fram en gemensam not om artikel 14.5a, baserad på kommissionens ursprungliga förslag, med en klausul om en översynmekanism för fastställande av tillämplig lagstiftning var 24:e månad. Ordförandeskapet noterade dock att ett stort antal delegationer stöder ordförandeskapets förslag.

Vad gäller frågan om retroaktiv verkan för ett beslut om att återkalla eller korrigera en handling (artikel 19a.2), ville vissa delegationer att en skillnad ska göras mellan fel och bedrägeri och de uttryckte betänkligheter mot den potentiella administrativa bördan och effekterna på de berörda personernas rättigheter. Ordförandeskapet noterade dock att många delegationer även här stödde dess text.

Med beaktande av diskussionen i Coreper och delegationernas olika åsikter i olika frågor, anser ordförandeskapet att kompromisstexten i den form den lades fram för Coreper är välbalanserad och att ändringar i fråga om någon av de tre känsliga och komplicerade frågorna skulle kräva en omprövning av de andra delarna.

Ordförandeskapet håller därför fast vid sitt kompromissförslag om tillämplig lagstiftning till rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor).

Kompromisstexten återfinns i bilagan till denna rapport (bilaga I (likabehandling) och bilaga II (tillämplig lagstiftning)). Numreringen av punkterna avser kommissionens förslag (dok. 15642/16).

Kvarstående reservationer: CZ, DK, IE, NL, PL och UK vidhåller parlamentsreservationer, PL har en särskild reservation mot artikel 12 och SK har en språkreservation.

Kommissionen har bekräftat att den i detta skede står fast vid sitt ursprungliga förslag och vidhåller en reservation mot alla eventuella ändringar av det.

IV. SLUTSATS

Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) uppmanas att behandla kompromisstexten enligt bilaga I och II till denna rapport i syfte att nå fram till en partiell allmän riktlinje vid sitt möte den 23 oktober 2017.

Bestämmelser i förslaget som rör Likabehandling och tillgång till sociala förmåner**Förordning (EG) nr 883/2004****Skäl 2**

I fördraget fastställs inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308 när det gäller att vidta lämpliga åtgärder i fråga om social trygghet för andra personer än anställda.

Skäl 2a

Artiklarna 45 och 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt säkerställer fri rörlighet för arbetstagare, vilket innebär att all diskriminering på grund av nationalitet avskaffas, samt föreskriver antagande av sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för att säkra denna frihet. Dessutom har enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen.

Skäl 5

Inom ramen för denna samordning måste likabehandling i förhållande till olika nationella lagstiftningar säkerställas för berörda personer inom unionen.

Skäl 5-a

Vid tillämpningen av den princip om likabehandling som föreskrivs i denna förordning måste rättspraxis från domstolen respekteras. Domstolen har tolkat denna princip och förhållandet mellan denna förordning och direktiv 2004/38/EG i sina domar i de nyligen behandlade målen C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 García-Nieto och C-308/14 Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket.

Skäl 5a

[...]

Skäl 5b

[...]

Skäl 5c

[...]

Skäl 47

Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.

Skäl 48

[...]

Artikel 4

Likabehandling

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska de personer på vilka denna förordning ska tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

Bestämmelser i förslaget som rör *tillämplig lagstiftning*
Förordning (EG) nr 883/2004

Skäl 18b

I bilaga III del FTL till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014 om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008, definieras begreppet "stationeringsort" för flygbesättning och kabinpersonal som den plats besättningsmedlemmen tilldelats av operatören, varifrån besättningsmedlemmen normalt startar och avslutar sin tjänstgöringsperiod eller en serie av tjänstgöringsperioder och där, i normala fall, operatören inte har ansvaret för den aktuella besättningsmedlemmens inkvartering.

Artikel 11

Allmänna bestämmelser

5. Arbete som innebär att en medlem av flygbesättningen eller kabinbesättningen utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran ska anses vara arbete som bedrivs i den medlemsstat där stationeringsorten, enligt definitionen i bilaga III del FTL till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014, är belägen.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten ska, när arbetsgivaren sänder ut personen för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter någon annan tidigare utsänd anställd person som omfattas av denna punkt eller en egenföretagare som omfattas av punkt 2.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som ska bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat ska fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter någon annan tidigare utsänd anställd person som omfattas av punkt 1 eller en egenföretagare som omfattas av den här punkten.

- 2a. Om en anställd som omfattas av punkt 1 eller en egenföretagare som omfattas av punkt 2 inte slutför arbetet eller verksamheten och ersätts av en annan person, ska denna andra person fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat från vilken han eller hon sänts ut eller där han eller hon normalt bedriver verksamhet som egenföretagare, under förutsättning att den totala varaktigheten av samtliga berörda personers arbete eller verksamhet i den andra medlemsstaten inte överstiger 24 månader och övriga villkor som fastställs i punkterna 1 och 2 är uppfyllda.

Artikel 72

Administrativa kommissionens uppgifter

- ea) avge yttranden till Europeiska kommissionen om de utkast till genomförandeakter som avses i artikel 76a innan dessa antas i enlighet med det förfarande som avses i den artikeln samt lämna eventuella lämpliga förslag till Europeiska kommissionen om översyn av dessa genomförandeakter,

Artikel 75a²

Behöriga myndigheters skyldigheter

1. De behöriga myndigheterna ska se till att deras institutioner är informerade om och tillämpar alla bestämmelser, oavsett om det rör sig om lagstiftning eller inte, inklusive beslut av administrativa kommissionen, inom de områden som täcks av och enligt de villkor som föreskrivs i denna förordning och tillämpningsförordningen.
2. För att se till att man fattar rätt beslut om vilken lagstiftning som ska tillämpas ska de behöriga myndigheterna om lämpligt främja samarbete mellan sina institutioner och andra relevanta organ i sina medlemsstater, såsom yrkesinspektioner.

Artikel 76a

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att specificera det förfarande, i förekommande fall inbegripet tidsfrister, som ska följas för att säkerställa ett genomförande på enhetliga villkor av artiklarna 12 och 13 i denna förordning. Dessa genomförandeakter ska upprätta standardförfaranden för

² Observera att denna bestämmelse placeras under Diverse i enlighet med kommissionens förslag.

- utfärdande, format och innehåll i ett intyg som styrker vilken socialförsäkringslagstiftning innehavaren omfattas av,
 - vilka faktorer som ska styrkas innan intyget kan utfärdas, återkallas eller korrigeras,
 - den utfärdande institutionens återkallande eller korrigerande av intyget i enlighet med artiklarna 5 och 19a i genomförandeförordningen.
2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76b 2 i denna förordning.
 3. [...]

Artikel 76b

Granskningsförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska Europeiska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Förordning (EG) nr 987/2009

Artikel 1

Definitioner

2 ea *bedrägeri*: varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet i syfte att få socialförsäkringsförmåner eller att undvika att betala socialförsäkringsavgifter i strid med lagstiftningen i den eller de medlemsstater som berörs, grundförordningen eller denna förordning.

Artikel 5

Rättsverkan för handlingar och styrkande underlag som utfärdats i en annan medlemsstat

1. De handlingar som en medlemsstats institution utfärdar för att intyga en persons ställning vid tillämpningen av grundförordningen och tillämpningsförordningen samt de styrkande underlag som ligger till grund för utfärdandet av handlingarna ska godtas av de andra medlemsstaternas institutioner så länge som de inte återkallas eller förklaras ogiltiga av den medlemsstat där de har utfärdats.
- 1a. Om inte alla delar som anges som obligatoriska är ifyllda, ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen utan dröjsmål underrätta den utfärdande institutionen om felet i handlingen. Den utfärdande institutionen ska antingen korrigera handlingen så snart som möjligt eller bekräfta att villkoren för att utfärda handlingen inte är uppfyllda. Om de obligatoriska uppgifter som saknas inte lämnas in inom 30 arbetsdagar, får den begärande institutionen gå vidare som om handlingen aldrig hade utfärdats och ska i så fall underrätta den utfärdande institutionen om detta.³

³ *En eventuell övergångsklausul om giltigheten av dokument som utfärdats före denna ändringsförordnings ikraftträdande kan behövas i ett senare skede.*

2. Utan att det påverkar artikel 19a ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen, om det råder tvivel om att handlingen är giltig eller om att de fakta som ligger till grund för handlingen är korrekta, vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen ska återkallas eller korrigeras. Den utfärdande institutionen ska ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och vid behov återkalla eller korrigera den.
3. Om det råder tvivel om den information som lämnats av den eller de berörda personerna, om att en handling eller ett styrkande underlag är giltigt eller om att de fakta som ligger till grund för handlingen är korrekta, ska institutionen i fråga på begäran av den behöriga institutionen göra en nödvändig kontroll av informationen eller handlingen, så långt detta är möjligt.
4. Om de berörda institutionerna inte kommer överens, får de behöriga myndigheterna hänskjuta frågan till administrativa kommissionen tidigast en månad efter den dag då begäran lämnades av den institution som tog emot handlingen. Administrativa kommissionen ska försöka jämka samman ståndpunkterna inom sex månader efter det att ärendet hänsköts till den. I enlighet med artikel 72 a i grundförordningen får administrativa kommissionen därvid anta ett beslut om tolkningen av de relevanta bestämmelserna i grundförordningen och i denna förordning. De behöriga myndigheterna och de berörda institutionerna ska vidta de åtgärder som krävs för att tillämpa ett sådant beslut av administrativa kommissionen, utan att det påverkar den rätt som myndigheter, institutioner och berörda personer har att utnyttja de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, denna förordning eller fördraget.

Artikel 14

Närmare bestämmelser för artiklarna 12 och 13 i grundförordningen

1. Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen avses med "en person som är anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som vanligen bedriver sin verksamhet där, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat" bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat, under förutsättning att den berörda personen under en period av minst [tre] månader, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstat där personens arbetsgivare är etablerad.
 - 1a. När en person har sänts ut i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen eller har bedrivit verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 12.2 i grundförordningen under sammanlagt 24 månader, antingen kontinuerligt eller med avbrott på högst [två] månader, får ingen ny period i enlighet med artikel 12.1 eller artikel 12.2 för samma anställde och samma medlemsstat inledas förrän minst [två] månader efter föregående periods avslutning.
 - 5a. Vid tillämpning av avdelning II i grundförordningen ska "säte eller verksamhetsställe" avse det säte eller verksamhetsställe där företagets väsentliga beslut fattas och där dess centrala förvaltningsuppgifter utförs. När platsen för sätet eller verksamhetsstället bestäms ska en rad faktorer beaktas, däribland följande:
 - i) Företagsledarnas bostadsort.
 - ii) Orterna där bolagsstämmor hålls.
 - iii) Orten där administrativa handlingar och räkenskaper förvaras.
 - iv) Orten där finansiella transaktioner och i synnerhet banktransaktioner huvudsakligen sköts.
 - v) Omsättning, arbetstid, antal tillhandahållna tjänster och/eller inkomst.
 - vi) Verksamhetens stadigvarande karaktär.

Fastställandet ska ske inom ramen för en samlad bedömning, varvid vederbörlig vikt ska fästas vid vart och ett av de ovan nämnda kriterierna. Administrativa kommissionen ska ange detaljerade arrangemang för fastställandet.

12. Vid tillämpning av artikel 13 i grundförordningen vad gäller en person som är bosatt utanför unionens territorium och arbetar som anställd eller egenföretagare i två eller flera medlemsstater, ska bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om fastställandet av tillämplig lagstiftning gälla i tillämpliga delar under förutsättning att personen anses vara bosatt i den medlemsstat där personen bedriver den största delen av sin verksamhet uttryckt i arbetstid inom unionens territorium.

Artikel 15

Förfaranden vid tillämpningen av artikel 11.3 b, 11.3 d, 11.4, 11.5 och artikel 12 i grundförordningen (information till de berörda institutionerna)

2. Punkt 1 ska i till tillämpliga delar gälla för personer som omfattas av artikel 11.3 d och 11.5 i grundförordningen.

Artikel 16

Förfarande vid tillämpningen av artikel 13 i grundförordningen

1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta. Dessa uppgifter får även tillhandahållas av arbetsgivaren på personens vägnar.

2. Den utsedda institutionen i bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Om denna institution fastställer att lagstiftningen i den medlemsstat där institutionen är belägen är tillämplig, ska den underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamhet utövas och/eller där arbetsgivaren är belägen om sitt beslut om tillämplig lagstiftning.
3. Om den utsedda institutionen i bosättningsorten fastställer att lagstiftningen i en annan medlemsstat är tillämplig, ska beslutet vara provisoriskt och institutionen ska utan dröjsmål underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamhet utövas och/eller där arbetsgivaren är belägen om det provisoriska beslutet om tillämplig lagstiftning. Det provisoriska beslutet ska bli slutgiltigt två månader efter det att de institutioner som utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har underrättats, såvida inte minst en av dessa institutioner senast vid utgången av denna tvåmånadersperiod underrättar den utsedda institutionen i bosättningsorten om att den ännu inte kan godkänna det provisoriska beslutet eller om att den har en avvikande åsikt om detta.
5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen och personens arbetsgivare om detta.

Artikel 19

Tillhandahållande av information till berörda personer och arbetsgivare

3. Om en institution blir ombedd att utfärda det intyg som avses ovan ska den göra en ändamålsenlig bedömning av relevanta fakta för tillämpningen av bestämmelserna i avdelning II i grundförordningen och bekräfta att informationen i intyget är korrekt.

Artikel 19a

Samarbete i fall där det råder tvivel om en utfärdad handlings giltighet vad gäller tillämplig lagstiftning

1. Om det råder tvivel om att en handling som styrker en persons ställning vid tillämpningen av tillämplig lagstiftning är giltig eller om att de fakta som ligger till grund för handlingen är korrekta, ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen ska återkallas eller korrigeras. Den begärande institutionen ska motivera sin begäran och tillhandahålla relevanta styrkande handlingar för begäran.
2. Om den utfärdande institutionen får en sådan begäran, ska den ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och, om ett fel konstateras, återkalla eller korrigera den inom 30 arbetsdagar från mottagandet av begäran. Återkallande eller korrigerande ska ha retroaktiv verkan. I de fall där det finns en risk för ett oproportionerligt resultat och i synnerhet för förlust av ställning som försäkrad person under hela eller delar av den relevanta perioden i samtliga berörda medlemsstater, ska medlemsstaterna emellertid överväga att tillämpa artikel 16 i grundförordningen. Om den utfärdande institutionen utifrån tillgängliga bevis anser att det inte råder någon tvekan om att den sökande har gjort sig skyldig till bedrägeri, ska den återkalla eller korrigera handlingen utan dröjsmål och med retroaktiv verkan.
3. Om den utfärdande institutionen efter att ha omprövat grunderna för utfärdandet av handlingen inte kan upptäcka några fel, ska den sända alla tillgängliga bevis till den begärande institutionen inom 30 arbetsdagar från mottagandet av begäran. I brådskande fall, där skälen till ärendets brådskande natur klart anges och motiveras i begäran, ska detta ske inom tio arbetsdagar från och med mottagandet av begäran, trots att den utfärdande institutionen eventuellt inte har avslutat sina överläggningar enligt punkt 2 ovan.

4. Om den begärande institutionen efter att ha mottagit den tillgängliga bevisningen fortfarande tvivlar på att handlingen är giltig eller på att de fakta som ligger till grund för de uppgifter som anges i handlingen eller de uppgifter som legat till grund för handlingens utfärdande är korrekta, får den lägga fram bevis för detta och lämna in en ny begäran om förtydligande och i förekommande fall om att den utfärdande institutionen ska återkalla eller korrigera handlingen enligt det förfarandet och de tidsramar som anges ovan.
5. Om den mottagande institutionens tvivel kvarstår och ingen överenskommelse nås mellan de berörda institutionerna, ska artikel 5.4 gälla.

Artikel 73⁴

Avräkning av kontantförmåner eller vårdförmåner eller bidrag som felaktigt tillhandahållits eller utbetalats i fall av preliminärt utgivande av förmåner eller retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning

⁴ Arbetsgruppen för sociala frågor sköt upp debatten om artikel 73 till den kommande diskussionen om avdelning IV i genomförandeförordningen.